ततः सत्पुत्रसानन्दाः सुकलत्रमनोरमाः
सुहृत्समागमसुखा गतास् ते दिवसा मम । 158
कालेन अथ प्रवृद्धं माम् अग्रहीच् चिबुके जरा,
किं गृहे ऽद्य अपि पुत्र इति प्रीत्या इव ब्रुवती हितं । 159
तेन अहं सहसा उत्पन्नवैराग्यस् तनयं निजं
कुटुम्बभारोद्वहने वनं वाञ्छन् अयोजयं । 160
सदारश् च गतो ऽभूवं गिरिं कालिञ्जरं ततः
मत्स्नेहत्यक्तराज्येन समं शबरभूभृता । 161
तत्र प्राप्तेन च आत्मीया ज्ञातिर् वैद्याधरी मया
शापश् च प्राप्तपर्यन्तः स शार्वः सहसा स्मृतः । 162
तच् च पत्न्यै मनोवत्यै तदा एव आख्यातवान् अहं
सख्ये च शबरेन्द्राय मुमुचुर् मानुषीं तनुं । 163
भार्यामित्रे इमे एव भूयास्तां स्मरतो मम
अन्यजन्मन्य् अपि इत्य् उक्त्वा हृदि कृत्वा च शङ्करं । 164
मया गिरितटात् तस्मान् निपत्य प्रसभं ततः
ताभ्यां स्वपत्नीमित्राभ्यां सह मुक्तं शरीरकं । 165
सो ऽहं ततः समुत्पन्नो नाम्ना जीमूतवाहनः
विद्याधरकुले ऽमुष्मिन् एष ज्ञातिस्मरो ऽधुना । 166
स च अपि शबरेन्द्रस् त्वं ज्ञातो मित्रावसुः पुनः
यक्षप्रसादात् सिद्धानां राज्ञो विश्वावसोः सुतः । 167

Digitized by Google